

Akár a tolvaj

Jönnél, de már bezárva minden ajtó,
fejed fölött az ég sötétbe hajló,
komor magánya mindent húsre mázsol,
merítve lépted árnyas csendporából.

Beszökhetsz úgy, akár a tolvaj, lopva,
a szívedet szoros marokra fogva,
a minden mindegy reszkető falánál
hamis meséket, lim-lomot találnál.

Csak rettegést, csak néma szót, de főleg
üres szobát, mi nagyra nő belőled,
és mintha fogva tartaná az álmod,
amíg bizalmam újra megtalálod.

DEÁK NÉMETH MÁRIA: *Emlékrétegek*